

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mechlinia Illustrata Luce Miraculorum S. Francisci Xaverii
Orbis Utriusque Solis Ac Thaumaturgi Chronicis Distichis
evulgata Anno M.D.C.LXVI.**

Grumsel, Gérard

Mechliniae, 1666

Elegia Sexta. Pestilens febris attactu Xaverianæ Imaginis subitò
persanata. Miraculum hoc approbatum Ab Amplissimo Ac Rev. Admodum
Domino D. Judoco Houbraken Vicario Generali Sedis Sylva ducensis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-13399

HeI MIHI! qVot faLsIs oCVLos hæ nVblbVs VrVnt!
 HeV! qVot & eXCæCant, neC bene VeLLe sInVnt!
 HIs proCVL oppressIs tIbI phæbo LaVrea VICtrIX;
 AtqVe oCVLLIs MeLIor sIC qVoqVe VIsvs erIt.

ELEGIA SEXTA.

Pestilens febris attactu Xaverianæ
 Imaginis subitò perfanata.

Miraculum hoc approbatum

A B

AMPLISSIMO AC REV. ADMODUM DOMINO
 D. JUDOCO HOUBRAKEN

Vicario Generali Sedis Sylvæduconsis vacantis. 19. Martii. 1664.

QVot CæLI steLLas, & habent noVa graMina fLores;
 Et parIt æstiferos terra CILIssa CroCos;
 tot qVoqVe sVnt VrbIs noVa Læta trophæa MaLInæ:
 XaVerII rVrsVs DeXtera testIs erIt.
 Testes, qVI VICtâ tot LethI eX faVce resVrgVnt:
 FIXaqVe sVbLIMI sCVta tot aLta LoCo.
 NVLLa LVes, LangVorqVe noVos Ita gLIscIt In artVs;
 HVnC eXoratâ qVIN LeVet ILLe ManV.
 Aeger es; hVC propera: spes LangVeat Ipsa MeDentIs;
 SI properas, Isto sospIte sospes erIs.
 NVper ID eXperta est CatharIna IVVenCVLa LVCrans
 fertILlor syLVæ qVâ DVCIs eXtat ager.
 Atra LVes grassans BreDæ VItIaVerat aVras;
 VIrGINbVs MIXtas abstVLERatqVe nVrVs.
 HoC qVoqVe CorrepVs fVIt hVIVs aVVnCVLVs IgnI:
 Chara soror soCIas attVLIIt ergo ManVs.

QVo

Hei mihi! quot falsis oculos hæ nubibus urunt!

Heu! quot & excæcant, nec bene velle sinunt!

His procul oppressis tibi Phœbo laurea victrix;

Atque oculis melior sic quoque visus erit.

ELEGIA SEXTA.

Pestilens febris attactu Xaverianæ

Imaginis subitò perfanata.

Miraculum hoc approbatum

^{A B}

AMPLISSIMO AC REV. ADMODUM DOMINO

D. JUDOGO HOUBRAKEN

Vicario Generali Sedis Sylvæducensis vacantis, 19. Martii, 1664.

Quot cæli stellas, & habent nova gramina flores;

Et parit æstiferos terra Cilissa crocos;

Tot quoque sunt urbis nova læta trophæa Malinæ.

Xaverii rursus Dextera testis erit.

Testes, qui victâ tot lethi ex fauce resurgunt:

Fixaque sublimi scuta tot alta loco.

Nulla lues, languorque novos ita gliscit in artus;

Hunc exoratâ quin levet ille manu.

Æger es; huc propera: spes langueat ipsa medentis;

Si properas, isto sospite sospes eris.

Nuper id experta est Catharina juvencula luctans

Fertilior Sylvæ quâ Ducis extat ager.

Atra lues grassans Bredæ vitiaverat auras;

Virginibus mixtas abstuleratque nurus.

Hoc quoque correptus fuit hujus avunculus igni:

Chara soror iocias attulit ergo manus.

*Catharina Sta-
kenborchs in ter-
ritorio Sylvædu-
censi, 1662. 23.
Augusti.*

QVò rVIs? eXCLaMant; frater serVetVr Vt VnVs,
 ConIVgIs aC proLIs tV neCIs aVCtor erIs?
 CVrrIt at hæC; fratrIqVe Dapes eXtenDIt & haVstVs:
 hVnC IVVat, hVnC aLaCrI, qVà VaLet, arte regIt.
 VIX sVa ContIgerat; qVerItVr, geMIt, æstVat, aLget:
 Lassa IaCet CerVIX: & LVe CrVra Labant.
 HanC seqVItVr ConIVX, & eVM CatharIna; parIqVe
 ContInVo attactV gnatVs VterqVe IaCent.
 VtqVe LVes gLIscens VaCVas VIDVaVerat æDes;
 fVnVs & hInC ILLInC fVnerIs aVthor erat;
 EXCrVClata MaLI CatharIna perVrItVr æstV;
 QVI reLeVet parVâ neC VenIt VLLVs ope.
 QVIN proCVL hInC VICInVs abest? & abItIs aMICI:
 Vsta neC eXIgVIs ora LaVantVr aqVIs.
 NVnC fVgIt hanC ratIo, nVnC VoX prope faVCIBVs hæret:
 NVnC sVblItIs pVgnat, LangVet & ægra MaLIs.
 NVLLA VeL eX Ipsa spes est nVnC arte saLVtIs:
 HeV! IaCet: eXaCtVs sIC qVoqVe MensIs abIt.
 Vt noVa paganos Ita sVnt VVLgata per omnes;
 VIXIsse, aVt reLIqVo VIVere posse Die;
 AbsIt, alt pastor, neqVe te qVoqVe fILla LIInqVaM:
 XaVerIVs VInDeX sat tIbI fortIs erIt.
 HIC tot qVI eXtInXIIt, seXCentos VICIt et Ignēs,
 ILLe tVos, VIRgo, VInCet, & ILLe Meos.
 sIn seCVs, Is feLIX, hVnC erIgit InCLyta VIRTVs,
 QVI bene pro gregIbVs, CVM gregIbVsqVe IaCet.
 Vesper erat: VoLat, atqVe saCrIs, hanCqVe ICone MVnIt,
 strInXerat eXVVlas, InCLyte sanCte, tVas.
 paVCaqVe sVblIVgens, arrhâ hanC sperare sVb ILLâ
 IVssIt; & eX VILLA MoX sVa teCta CapIt.

Quò ruis? exclamant: frater servetur ut unus,
 Conjugis ac prolis tu, necis auctor eris?
 Currit at, hæc, fratricque dapes exrendit & haustus:
 Hunc juyat, hunc alacri, quâ valet, arte regit.
 Vix sua contigerat; queritur, gemit, æstuat, alget:
 Lassa jacet, cervix, & lue crura labant.
 Hanc sequitur coniux, & eum Catharina; parique
 Continuo attactu gnatus uterque jacent,
 Utque lues gliscens vacuas viduaverat ædes;
 Funus & hinc illinc funeris author erat;
 Excruciata mali Catharina peruritur æstu;
 Qui relevet parvâ nec venit ullus ope.
 Quin procul hinc vicinus abest, & abitis amici:
 Usta nec exiguis ora lavantur aquis.
 Nunc fugit hanc ratio, nunc vox prope faucibus hæret,
 Nunc subitis pugnat, languet & ægra malis.
 Nulla vel ex ipsâ spes est nunc arte salutis:
 Heu! jacet: exactus sic quoque mensis abit.
 Ut nova paganos ita sunt vulgata per omnes,
 Vixisse, aut reliquo vivere posse die:
 Absit, ait Pastor; neque te quoque filia linquam:
 Xaverius vindex, fat tibi fortis erit.
 Hic tot qui extinxit, sexcentos vicit & ignes,
 Ille tuos, virgo, vincet, & ille meos.
 Sin secus; is felix, hunc erigit inclyta virtus;
 Qui bene pro gregibus, cum gregibusque jacet.
 Vesper erat: volat, atque sacris, hancque icone munit:
 Strinxerat exuvias, inclyte Sancte, tuas.
 Paucaque subjungens, arrhâ hanc sperare sub illâ
 Jussit: & ex villa mox sua tecta capit.

AttIgerat VIX ægra, thoro Catharina reVIXIt:
 EXanIMIs qVINIs qVIPpe DiebVs erat,
 EXCIpIt aMpLeXans hoC plgnVs, & osCVLa IVngIt;
 VtqVe erat, hVIC totâ fe prope noCte VoVer.
 Mira LoqVar: noX VICta fVgIt, LVX aVrea fVLsIt;
 Et VaLet & nVLLo paLLIa teste CapIt.
 IaM qVoqVe rVs reDItVra, sVIs CaVtVraqVe bobVs,
 AttonItVs frater nI VerVIsset, erat.
 It taMen, eXorlens VbI LVX CæLo aLtera fVLget:
 pLeXaqVe VICIno pabVLa CarpIt agro.
 VtqVe Lares Pastor Cæpto VIX soLe reVIsIt;
 HanC ratVs haVD DVblæ sVCCVbVIsse neCI;
 ECCe tIbI (res Mira!) CeLer Catharina reVertIt;
 Et parIter pLenâ Corbe gerebat oLVs.
 HanC sIMVL aspeXIt; stVpVIt: neC fraCta paLato
 VoX potVIt, saLve, neC trIa Verba LoqVI.
 VtqVe LoqVI est orVs; qVò tV te prorIpIs? InqVIt:
 IaM tIbI DVra nIger tInXerat ora LIqVor.
 ILLa VaLens, nIVEo VeLVtI sVffVsa pVDore,
 TVtorI hæC retVLIIt paVCVLa DICta sVo.
 pIngVIA CVM qVærent VaCCæ, VeL arata IVVenCI;
 VeL IVga LanIgeræ Lata seqVentVr oVes;
 GratIa VIsCerIbVs nostrIs tVa fIXa ManebIt;
 Et tantI VInDeX vsqVe VigorIs erIs.
 QVòD VIVO aC VaLeò, sat LVCIDA CVra faVorIs
 ALtera XaVerII est, aLtera CVra tVI.
 pIgnVs Vt IntVlerant, VeLVt hæC foret arIha saLVtIs;
 EXpLICVI hoC Lento, sVpposVIqVe MaLò.
 NoX erat: hæC pVLsâ, qVasI Libera LVCe reVIXI:
 ContInVò Vires ConVaLVere Meæ.

Attigerat vix ægra, thoro Catharina revixit:

Exanimis quinis quippe diebus erat.

Excipit amplexans hoc pignus, & oscula jungit;

Utque erat, huic totâ se prope nocte vovet.

Mira loquar: nox victa fugit; lux aurea fulsit;

Et valet, & nullo pallia teste capit.

Jam quoque rus reditura, suis cauturaque bobus,

Attonitus frater ni vetuisset, erat.

It tamen, exoriens ubi lux cælo altera fulget:

Plexaque vicino pabula carpit agro.

Utque læres Pastor capto vix sole revisit;

Hanc ratus hæc dubiæ succubuisse neci;

Ecce tibi (res mira) celer Catharina revertit,

Et pariter plenâ corbe gerebat olus.

Hanc simul aspexit; stupuit: nec fracta palato

Vox potuit, salve, nec tria verba loqui.

Utque loqui est orsus; quò tu te proripis? inquit:

Jam tibi dura niger tinxerat ora liquor.

Illa valens; niveo veluti suffusa pudore

Tutori hæc retulit paucula dicta suo.

Pinguia cum quærent vaccæ, vel arata juvenci;

Vel juga lanigeræ læta sequentur oves;

Gratia visceribus nostris tua fixa manebit;

Et tanti vindex usque vigoris eris.

Quòd vivo ac valeo, sat lucida cura favoris

Altera Xaverii est, altera cura tui.

Pignus ut intulerant; velut hæc foret arrha salutis:

Explicui hoc lento, supposuique malo.

Nox erat: hæc pulsâ, quasi libera luce revixi:

Continuò vires convaluere meæ.

I nunc

InVnC qVI VVLgI VoCltas MiraCVLa nVgas:
 HæC qVoqVe nVnC nostro, si potes, aXe nega.
 noCte nega stELLas aLtræ fVLgere Coronæ:
 soLe nega rVtILas LVMen habere faCes.
 HVIC Ita sVbsCrIpsIt syLVæ VICe præSVLIs AVtor;
 AC propriâ IVnXIIt Vera sigILLA ManV.
 HoC qVoqVe pæoniâ IVraVIt In arte MagIster,
 seV TongrIs qVIsqVIs, seV GrVDIIsqVe fVIt.
 SIC noVa, XaVerI, MiraCVLa IVnge VetVstIs:
 Et pVLsa hâC totâ sIt proCVL Vrbe LVes.
 CVMqVe fVrens patrIæ CVnctas prope sæVIt In Vrbes,
 TV popVLo, & CLypeVs CIVIbVs esto tVIs.
 Vna qVoD effIgles VaLVIt, pLVs DeXtra VaLebIt:
 InqVe sVo LVCent CLarIVs. astra LøCo.
 At prIVs hâC noXas, LabesqVe eX Vrbe reVeLLe:
 HInC VenIt heI! tantI CaVsa CapVtqVe MaLI.
 SIC erIt hoC parIter MeChLIIna sospIte sospes:
 SIC erIt & CapItI bIna Corona tVo.

ELEGIA SEPTIMA.

Olitor annorum 75. novennali Herniâ
 subitò liberatus.

MIRACULUM APPROBATUM AB ILLUSTR. MO AC REV. MO
 ARCHIEPISCOPO MECHLINIENSI.

28. Novembris 1664.

S EX ego VVLgaVI ChronICO MiraCVLa VersV,
 QVæ pIVs hâC feClIt faVtor In Vrbe pater.
 PLVra qVIDeM fVerant annaLIbVs apta VetVstIs,
 QVæ qVoqVe sVnt VIsIs Vera probata notIs.

At